

Välja rätt kanal

Tänk om Brooke inte ville vara vän med Camille längre!

Shannon Tuttle Liechty

(Baserad på en sann berättelse)

"Gud dig bevarar, gör vad är rätt." (Psalmer, nr 160.)

"Jag såg ett jätteroligt program i går. Du borde se det. Då kanske vi kan se det tillsammans någon gång!" sa Brooke.

Camille tyckte om att prata med sin bästa vän när de gick hem från skolan tillsammans. Hon var glad att de hade så mycket gemensamt.

"Det låter jättebra!" Camille vinkade hej då och gick in genom ytterdörren.

När Camille var klar med sina läxor slog hon på tv:n och hittade programmet. Det skulle bli så kul att prata om det med Brooke i morgon!

Programmet *var* roligt. Personerna gjorde fåniga saker och berättade skämt. Camille skrattade mycket. Men allt de sa var inte roligt. De använde några ord som fick

Camille att känna som om hon hade grodor som hoppade runt i magen. Det var inga bra ord.

Vad ska jag göra? undrade hon. Camille visste att de inte var några bra ord. Men hon ville veta hur programmet

slutade. Vad skulle hon säga ifall Brooke frågade henne om det i morgon?

Camille stängde av tv:n med en suck. När mamma kom hem hjälpte Camille

henne att duka för middagen. "Hur var det i skolan?" frågade mamma.

Camille lade fram gafflarna och skedarna. "Det var jättebra! Men ... Brooke pratade om ett program som jag skulle se. Jag började titta på det, men de använde en del fula ord. Det kändes inte bra så jag stängde av det."

"Det låter som du gjorde ett mycket bra val."

"Men Brooke vill att vi tittar på det tillsammans. Vi är bästa vänner! Vi gillar samma musik, samma glass, samma böcker ..."

Mamma satte fram en skål med pasta på bordet. "Ja, men det betyder inte att ni *alltid* måste göra samma saker. Särskilt inte om det är något som inte känns bra. Det är okej att göra andra val än vad ens vän gör."

"Vad menar du?" frågade Camille.

"Jo, vi väljer att undvika fula ord så att vi kan känna den Helige Anden", förklarade mamma. "Men alla har inte samma normer som vi. Fast det gör dem inte sämre för det."

Camille var ändå orolig för vad som skulle hända när Brooke frågade henne om programmet. De pratade om allting! Tänk om Brooke tyckte att hon var barnslig! Eller ännu värre: Tänk om hon inte ville vara vän med henne längre!

Camille bad en bön innan hon somnade. *Himmelske Fader, hjälp mig att prata med Brooke i morgon. Hjälp mig att vara modig.* Camille lade sig i sängen och hoppades att allt skulle bli bra i skolan.

"Camille!" ropade Brooke på andra sidan lekplatsen. Hon sprang över gräsmattan för att möta Camille. "Vad tyckte du om programmet? Visst var det roligt?"

Camille tog ett djupt andetag. "Jag tittade faktiskt inte så mycket på det."

Brooke såg förvirrad ut. "Varför inte?"

Camille tänkte ett ögonblick. Skulle hon bara säga att hon hade varit upptagen? Vad skulle Brooke säga? "Jo ... jag tittade inte på det för de sa ord som jag inte gillade. Det kändes inte bra att titta på det."

"Jaså", sa Brooke tyst. Sedan sa hon: "Det är okej. Vi behöver inte titta på det tillsammans. Vi kan se om det finns ett program som vi båda gillar eller göra något annat tillsammans."

"Okej." Camille log. Sedan gick de båda vännerna till lektionen tillsammans och pratade och skrattade hela vägen. ●

Författaren bor i Utah, USA.

Du kan välja det rätta även om inte andra gör det. Din himmelske Fader hjälper dig att vara stark.